

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: J. V., proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2019, č. j. MSK 158358/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 7. 2020, č. j. 39 A 3/2020 – 139,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností brojí žalobce (dále též „stěžovatel“) proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž odmítl žádosti žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a návrhy žalobce obsažené v podáních doručených soudu dne 16. 12. 2019 a 11. 2. 2020 a vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 3.000 Kč ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení.

[2] Nejvyšší správní soud dospěl po předběžném posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.*“ Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[4] Ustanovení § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. stanoví, že „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.*“ Podle poslední věty téhož ustanovení „*zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Podle § 106 odst. 4 s. ř. s., „*kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

[5] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. „*lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.*“ Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. „*lhůta určená podle týdnů, měsíců*

nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

[6] Z obsahu spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že kasační stížností napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno vhozením do jeho domovní schránky dne 24. 7. 2020. Na doručence jsou vyplněny doručovatelem veškeré potřebné údaje. Napadené usnesení obsahuje řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, neboť se v něm mj. uvádí, že „proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.“ Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto počala běžet dne 25. 7. 2020 a uplynula v pátek dne 7. 8. 2020. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovateli nejpozději dne 7. 8. 2020 předána soudu nebo tomuto zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

[7] Podle záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu však byla kasační stížnost u tohoto soudu podána e-mailem s platným elektronickým podpisem až dne 17. 8. 2020.

[8] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatele byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost výrokem I. odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 18. září 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu